

Zapomenutá kniha

Byla jedna kniha a ta ležela celé roky v knihovně. Nebyla to ale ledajaká kniha. Byla zajímavá a plná pohádek. Nikdo z ní ale nečetl. Ani jen tak pro radost, ani na dobrou noc. Kniha z toho byla celá smutná. Byla smutná od strany jedna až do poslední stránky a posledního písmenka.

Takhle ta kniha byla smutná. V tom domě ve kterém byla knihovna, ve které byla knížka, bydlela rodina. Skládala se z rodičů, kteří rádi četli, ale měli moc práce a žádný čas. Potom tam byl jejich syn Petr, ale ten čtení přímo nesnášel. Raději usedl k počítači a hrál hry. Jeho mladší sestřička Adélka, by asi ráda četla, ale byly jí čtyři roky a ještě to moc dobře neuměla. Knížka byla v té rodině nešťastná. Občas, ale vyšla potají z knihovny na obchůzku, aby se nenudila.

Jednou večer, když byla velká bouřka, vypadl proud. Všichni, kromě knihy, se lekli. Kniha byla na tmou zvyklá. To víte, když ležíte celé roky vzadu, v tmavé a zaprášené knihovně, na tmou si opravdu zvyknete. Maminka šla pro baterku. Když se vrátila, zeptal se jí Petr:

„Mami, a čím se teď máme zabavit?“

„Já vás klidně zabavím.“ ozval se hlas ze tmy.

„Kdo to je?!“ zavolal tatínek.

„To jsem já, kniha.“

„Kniha?“

„Ano, kniha“

„A kde?“

„Tady dole, na podlaze.“

Tatínek posvítíl baterkou na podlahu, a tím i na knihu.

„Mluvicí kniha!“ vykřikla Adélka.

„Jak je to možné?“ zeptala se užasle maminka.

„A jak nás chceš zabavit?“ dodal tatínek.

„Za prvé: knihy mluví odjakživa. Jak by se mezi sebou dorozuměly? A za druhé: zabavím vás tak, že vám budu vyprávět příběh. No, spíše víc příběhů. Času máme dost, ne?“ usmála se kniha. A tak začala vyprávět všechny své pohádky dokola a dokola a i když slyšela rodina každou pohádku nejmíň stokrát, stejně pořád všichni poslouchali. Nakonec usnuli a s nimi i kniha. Další večer už proud sice šel, ale všude v domě bylo zhasnuto. Proč? Místo toho, aby se rodina dívala na televizi, nechala knihu zase vyprávět. A tak všechny příběhy, co v té knize byly, znal každý člen rodiny nazpaměť, nejmíň tisíckrát. Nakonec byla kniha šťastná. A byla ještě šťastnější, když rodina do knihovny koupila další knihy, se kterými si povídala.

A ještě zbývá jedna otázka: Jak se ta pohádková kniha jmenovala?

Já to nevím. Víím jen, že byla pohádková, moc hezká a hodně tlustá.

(Měla takových 300 stran.)

A jak se tedy jmenovala, to už si domyslete sami.

KONEC

Zapomenutá kniha :

Věková kategorie 1 - první stupeň ZŠ

Martina Němečková

Nad Křížkem 1102/7

326 00 Plzeň

e-mail: nemeckova978@seznam.cz

tel. 602 112 593

Škola :

Tyršova základní škola a mateřská škola

třída 4.A

U Školy 7

326 00 Plzeň

e-mail: tyrsovazs@gmail.cz

tel. 378 027 001